

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. De Vicariis perpetuis seu intitualis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

Vicarii in divinis: alii sunt Vicarii jurisdictionis in foro contentioso externo. De utroque hoc Vicariorum genere fit.

SECTIO I.

De Vicario in Divinis.

Vicarii in Divinis dicuntur illi, qui in Divinis ministeriis & cura animarum, seu in illis, quæ ad forum internæ conscientie pertinent, vices alterius agunt; & horum Vicariorum alii sunt perpetui, alii temporales, de utrisque agendum.

§. I.

De Vicariis perpetuis seu intulatis.

Vicarius perpetuus dicitur ille, qui Episcopi auctoritate canonicè est institutus in Ecclesia aliqua, certâ ipsi congruâ portione ex annuis Ecclesie proventibus, tanquam laboris ac operis mercede constitutâ, ita ut amoveri non possit, nisi per privationem aut depositionem ob causam à jure approbatam. Ejus nominatio & præsentatio ad Rectorem principalem in Ecclesia, Prælatum, seu Dignitatem in Canonatu, aut beneficio, cui Parochia est perpetuo connexa, præcedente tamen præsentali examine, ut colligitur ex *c. ad hoc 3. h. t.* plerumque pertinet; institutio verò propriè dicta ad Episcopum, cuius etiam est, de congrua portione, Vicario persolvenda, determinare, quæ plerumque esse solet tertia pars reddituum, nonnunquam tamen major aut minor etiam. Constitui potest autem Vicarius perpetuus auctoritate

Episcopi in Ecclesiis Parochialibus; alteri loco, piæve causæ, vel beneficio unitis; vel si exigat Ecclesie Parochialis amplitudo, & populi multitudo, capellam, seu Ecclesiam filialem erigere, quæ subdita quidem sit Ecclesie Matrivi, sive Principali, per Vicarium tamen perpetuum, cum consensu & auctoritate Episcopi à Rectore principali nominatum, administraretur: vel si quis in dispensatione, plures Ecclesias curatas, residentiam personalem requirentes, obtineat; & quamvis in talibus Ecclesiis perpetuò unitis, licet Vicaria perpetua instituta sit, Vicarii etiâ temporales constitui possint, potest tamen Episcopus auctoritate Concilii Trident. *sess. 7. c. 7. de refor.* in illis constituere Vicarios perpetuos, si pro bono Ecclesiarum regimine expedire videbitur: si tamen Ecclesie perpetuò unitæ per Vicarium perpetuum deserviantur, habet hic & nunc jus reale, & verum titulum beneficii Canonici, non quidem directum, qui penes Rectorem principalem est, cujus vices hic gerere dicitur, sed utilem, portionis, ex annuis redditibus sibi in perpetuum ab Episcopo assignatum, ita ut talis Vicaria perpetua beneficio propriè dicto, & curato æquiparetur, & quæ de jure statuta sunt circa Ecclesias Parochiales, vel de Rectore principali, etiam in his Vicariis, & Vicariis perpetuis observari debent *juxta Clem. un. h. t.* habeâtque eandem potestatem, qui vices Parochi obtinet, ita ut tota cura actualis, quo ad exercitium, huic Vicario commissa sit, neque Rector principalis, penes quem cura tantum est in habitu, immiscere se quoad exercitium curæ tali possit, sine consensu & delega-

ione Vicarii talis perpetui) *juxta gloss. in c. super eo b. v. annexa de prob. in 6.* nisi sit unio talis Ecclesie facta pleno jure alteri Ecclesie, tam quoad spiritualia, quam quoad temporalia, ita ut divisio unius v.g. Ecclesie, ob distantiam facta quidem sit, subiecta tamen hæc maneat tanquam filialis, alteri Ecclesie, ut matrici, & unus idemque sit utriusque Ecclesie intitulus Rector, quamvis alteri per Vicarium temporalem deserviat, quo in casu cura tam habitualis quam actualis penes Rectorem principalem esse censetur; sicuti autem non potest Parochus alium sibi similem substituere Parochum, ita nec Vicarius perpetuus alium sibi similem perpetuum Vicarium; & sicut ille ad perpetuam residentiam ita obligatur, ut tamen ad breve tempus abesse possit, cum vel etiam sine licentia Episcopi sui, juxta absentie rationem, & receptam in loco consuetudinem, constituto interea Vicario temporali, ita potest etiam Vicarius perpetuus: cujus officium non expirat per mortem principalis Parochi, ita ut possit à successore amoveri, sed præcisè per mortem ipsius Vicarii, vel per privationem ob crimen, aut causam, cui à jure privatio annexa est.

§. II.

De Vicariis temporalibus, & cooperantibus Parochorum.

Vicarius temporalis dicitur ille, qui legitima auctoritate personæ Ecclesiasticæ in locum alterius sine institutione, ad tempus constituitur, & sufficitur, congrua portione ei assignata, ita tamen ut ad nuptum illius, à quo constitutus est,

vel cujus vices gerit, amoveri possit; ad qualem Vicarium constituendum plures quidem de jure communi causæ conceduntur, & approbantur, titulum tamen propriè, & jus in parochia, aut beneficio, talis non habet, sicut habet Vicarius perpetuus, sed jure parochiali, & curâ animarum penes rectorem principalem in actu etiam manente, Vicarius eam exercet ex commissione, & nomine rectoris principalis constituentis eum, ita ut Vicarii talis potestas expiret, non tantum per mortem principalis rectoris, sed per revocationem etiam hujus constituentis; & cum eadem sit jurisdictio Vicarii talis substituti cum jurisdictioe substituentis Parochi, rectè dicitur, quasi ordinariam jurisditionem habere, & parrem suæ jurisditionis saltem ad unam alteramve causam delegare potest.

Alia tamen est ratio Cooperatorum, quos Parochi, veluti ordinarii ovium sibi commissarum Pastores, assumere possunt, & suam illis jurisditionem, si sint ab Episcopo approbati, delegare, ita ut tales cooperatores jurisditionem sibi delegatam habeant, quam nec in casu particulari subdelegare possint sine commissione Parochi.

SECTIO. II.

De Vicario Jurisdictionis.

Vicarius jurisdictionis dicitur ille, qui in foro contentioso & externo jurisdictionem vice aliorum exercet. Duplicis autem generis etiam hi Vicarii sunt; alii enim sunt à lege sive canone constituti, quibus ordinaria jurisdictio, distina

sta